

Statsministeren har jo sagt klart og tydeligt i dag, ganske vist ikke i forbindelse med en finanspolitisk diskussion, men i forbindelse med eurodebatten, at der kan jo komme dårlige tider, og hvad så?

Det er rigtigt set af statsministeren. Der kan komme dårlige tider. Hvis de dårlige tider kommer på et eller andet tidspunkt, hvis arbejdsløsheden stiger, hvis virksomhedernes konkurrenceevne og soliditet bliver dårligere, hvis renten stiger, hvad skal vi så gøre? Så er hver en krone i øjeblikket beslægtet i de offentlige budgetter. Der er ikke de fornødne ressourcer til at stå imod med. Derfor er det bydende nødvendigt, at udgiftstrykket kommer ned i de kommende år.

Hvordan skal vi så gøre det?

Ja, i Frihed 2000 har vi jo ikke de store problemer med at få gode ideer til, hvordan man får udgiftstrykket ned, men vi er jo godt klar over, at det er svært at skaffe de nødvendige 90 mandater. Når nu tilbagemeldingen både fra Finansministeriet og fra kommunerne er, at når man går i gang med at udlicitere, så kan man spare mellem 30 og 40 pct. på driftsudgifterne, så kan det selvfølgelig godt være, som den socialdemokratiske ordfører sagde tidligere i dag, at det er man ikke meget for, men det kan jo altså blive nødvendigt, så kan det blive nødvendigt for betonklodserne i Århus Byråd og andre steder at foretage de udliciteringer.

Som århusianer stiller jeg mig op hver dag og spørger: Hvorfor skal jeg aflevere 110 mio. kr. mere end nødvendigt til at drive et busselskab i byen? Hvorfor skal jeg det? Hvorfor skal jeg betale 110 mio. kr. mere end nødvendigt? Samtidig kan den samme kommune ikke finde ud af at behandle de ældre i kommunen ordentligt. Der er ikke tale om, at busserne skal lukkes; der er ikke tale om, at busserne skal sælges. Der er bare tale om, at de skal drives af et privat selskab, der kan gøre det 110 mio. kr. billigere end det nuværende kommunale selskab.

Al sund fornuft taler for, at man naturligvis skal foretage den udlicitering, og min spådom er, at den kommer også. Men for hver dag, der går, bruger vi jo altså unødvendige skattemidler på at lade de busser køre rundt, og det er så bare ét eksempel.

I folketingsregi er jeg nødt til at sige, at der er holdningen heldigvis langt mere progressiv. Hvem havde forestillet sig, at det var en socialdemokratisk regering, der skulle foretage yderligere salg af aktier i Københavns Lufthavn? Ja,

jeg husker jo stadig væk, dengang en vis chef-økonom i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skrev en halvsides kronik i Berlingske Tidende om, at hvis man nogen sinde satte Kastrup Lufthavn på aktier, så ville det blive sådan, at sultens slavehær gik igennem pigtrådshegnet. Det var det ordvalg, den daværende økonom fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd brugte i midten af 1980'erne. Han har en anden placering i dag her i Folketinget.

I dag kan selv en socialdemokratisk regering se det fornuftige i at se at få solgt nogle af de aktier, og derfor bliver en del af diskussionen i den kommende folketingssamling selvfølgelig at få sat fart i disse aktiesalg, fart i udliciteringerne. Der er nok at tage fat på. Så kan vi nemlig opnå det, der var min overskrift til det her, nemlig at få udgiftstrykket sat ned, uden at servicen af den grund bliver dårligere.

Så er der skatterne, og det er jo efterhånden blevet sådan, at det er værre end at bande i Peterskirken at snakke om skattelettelser i det her Folketing. Derfor har vi da også noteret os, at partiet Venstre, som ellers tidligere har gået ind for skattelettelser, ikke gør det længere, nu skal skatterne bare ikke stige.

Men selv hvis man lader være med at lade de danske skatter stige, får vi jo problemer, for den position, regeringen ønsker Danmark skal have i EU med endnu større økonomisk integration, vil tvinge os til at ændre markant på den danske skattestruktur.

Når internethandel begynder at gribe om sig og bliver til andet end sporadiske forsøg på at købe bøger i England og cd-plader i USA, den dag, folk for alvor opdager, hvilket Slaraffenland det er at kunne købe over nettet, vil skatteministeren opdage, at pengene begynder at fosse. De fosser nemlig ud og placerer sig i andre landes statskasser, når det er dér, vi afregner moms og punktafgifter, og derfor bør vi – ikke for at tilfredsstille Frihed 2000-ønsker om skattelettelser, men simpelt hen fordi det er fornuftigt – tænke på fremtiden og begynde allerede nu at indrette det danske skattesystem, så det passer.

Så har vi i dag og med rette diskuteret spørgsmålet om EU meget, og det lagde statsministeren jo også op til at han syntes ville være vigtigt.

I Frihed 2000 lægger vi ikke skjul på, at vi anbefaler den danske befolkning at stemme nej den 28. september. Det gør vi ikke, fordi vi ikke ved, hvad det vil sige at blive en del af Euro-